



cõi vong tình

em có biết cõi vong tình rất lạ
hồn xanh xao mộng nở trắng ưu phiền
ta quay quắt một đời trai hãn mã
ngại ngừng nghe cố sự kể niềm riêng

ta đã khóc khi miếu đường bốc cháy
lửa phần thư đốt nám mặt kính thành
ai cố giấu chút hương thời tuổi dại
ủ vườn xưa chờ sống lại mầm xanh

ta sống sót qua từng cơn mộng dữ
xứ quê người được mấy kẻ thương vay
ai khóc lặng cười khan theo hận sử
phấn son phai tro trên cả hình hài

em có đếm nhịp mùa qua tăt bật
một mình ta vất vả chuyện cơ cầu
em có tiếc những mảnh đời chân thật
rạc rày sau cơn nát ngọc chìm châu

ôi mùa đông, mùa đông dài bất tận
những mùa đông lạnh trắng đến bạc lòng
em có thấy gió đồng hoang nổi giận
thổi muôn trùng xoáy buốt tận tim không

vậy đó em, tháng ngày qua mất biệt
cõi vong tình chim bạt gió kêu thương
em có giống hồi kinh cầu bất tuyệt
chỉ thính không còn dội tiếng đoạn trường !